

શ્રી ગણેશાયનમઃ

શ્રી જયમતિ નાટકનાં ૪ ગાયનો.

રચાવી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

વીડલદાસ હેમજીભાઈ ભાવનગરવાળા

શ્રી વિજય નૌતમ નાટક સમાજના માલિક.

ડે. જાંદરોડ પારસી થીએટર. મુ. કરાચી.

અંથ સ્વામિત્વના સર્વ હક પ્રસિદ્ધ કરનારને સ્વાધીન છે.

શ્રી માર્કેટ મેજલય પ્રેસમાં પ્રેસ. બીખાભાઈ જ્ઞાનલાલે

છાપ્યાં. ડે. રતનપોળમાં મરચીપોળ-અમદાવાદ.

આવૃત્તી ૪ થી.

પ્રત ૧૦૦૦

સંવત ૧૯૭૪

સને ૧૯૧૮

ક્રીંમત ૦-૨-૦

ગુજરાતી ડોપીરાઈટ-સમજાવત મુખર્થ સરકારની

ગવર્નમેન્ટ લેબોરેટરીમાં વિદાન સરકારી ડાક્ટરે અમારો બનાવેલી બાદશાહી યાકુતી અનંગ વિલાસની ગોળીઓ એનાલાઇઝ કરીને તેમાં કોઈપણ જાતની નુકશાનકારક ચીજ નથી એવું સરકારી ડાક્ટરે આપ્યું છે. અને એ ઉમદા રજવાડી દવા અકસીર દોવાથીજ વિલાયત પાસ થયેલા મોટા ડાક્ટરો, રાજ્ય મહારાજાઓ, નવાબો તથા દેશી અને બેંગલોર ગૃહસ્થો અને મોટા સરકારી અમલદારોમાં પણ બહુ વખાણાય છે.

બાદશાહી યાકુતી.

અનંગ વિલાસ.

જમે તે કારણથી ગુમાવેલી તાકાત પાછી લાવે છે. પુરુષાનન કાયમ રાખે છે. આ રાજવંશી યાકુતી વીરવીકારના તમામ વ્યાધી મટાડે છે. અને વીર્ય ઘટ્ટ બનાવી ખરૂં પુરુષાનન આપે છે. ખરી મરદાઇ આપનાર અને નબળા માણસને પણ જીવાનની માફક બે તાવર બનાવનાર. આ દવાનો જાલ લેવા અમારી ખાસ ભલામણ છે આ દવા વાપરવામાં કોઈપણ જાતની પરેશની જરૂર નથી ૪૦ ગોળીની ડબી એકના રૂપિયા ૧૦)

બાદશાહી યુનાની લેપ.

ઉમદા દવાઓમાંથી આ લેપ બનાવેલ છે; અને તે નમોને પુરતી તાકાત આપે છે. ખરૂં પુરુષાતન લાવવા માટે આ લેપ ક્રોએમદ ઇલાજ છે. આંડિસ એકની ડબીના રૂપિયા આડ તમામ દવાઓનું પોસ્ટ ખર્ચ જુદું.

હાકર કાલીદાસ માતીરામ—રાજકોટ-કાઠીયાવાડ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૭૮૪ વર્ગીક.

પુસ્તકનું નામ જ્ઞાનતિ - ગાથાઓ

વિષય ૮ - : ૨-૧

શ્રી જયમતિ નાટકનાં મુખ્ય પાત્રો.

પુરૂષ પાત્રો.

પ્રભાત ...	મણિપુરનો પાટવી કુમાર, જયમતિનો પતિ.
સજ્જનસીંહ...	પ્રભાતનો સાચો મિત્ર, અને માળીપુર રાજ્યનો વફાદાર પટાવત.
હમ્મીરસીંહ	માંડવગઢના મહારાજા-જયમતિના પિતા.
રાયસીંહ ...	રાયપુરના મહારાજા.
રામસીંહ .	રામપુરના રાજા.
ધુર્તસીંહ	રાણી વસંતનો નિમકહરામ ભાઈ
મનુભા	રાણી વસંતનો કુમાર, પ્રભાતનો આરમાનભાઈ
જીતસીંહ	મહારાજા હમ્મીરસીંહનો પ્રથમ નગરનો પટાવત, પણ પાછળથી જહારવટીઆઓનો સરદાર.
જેરાયર	જીતસીંહનો સાથી-હમ્મીરસીંહનો સત્ય નીંક રોનાધિપતિ.
દિવાન ...	રાયસીંહનો દિવાન.
ગાંડા કુવર ...	રાયસીંહનો અર્ધદંડ કુવર
તીકમે ...	ગાંડા કુમારનો હજુરી, રોકાક.
કુમતીલાલ ...	એક વ્યભીચારી ધનાઢ્ય માળીક ધુર્તસીંહનો સલાહકાર મિત્ર.
ધર્મીયા ...	ધુર્તસીંહનો સત્ય નીંક-નોકર
નિહુરાનંદ ...	ગુપ્ત ચંડીનો ઉપાસક નાચ બ્રાહ્મણ.

શ્રી પાત્રો.

જયમતિ	...	મહારાજ હમ્મીરસીંહની પુત્રી, અને પ્રમા- તની પવિત્ર પત્નિ.
મનોરમા	...	રાજા રામસીંહની પુત્રી, અને સજ્જનપ્રીંદની પવિત્ર પત્નિ.
ગુણવતી	...	ધુર્તસીંહની સ્ત્રી, શુદ્ધ વીરક્ષત્રાણી.
વસંત	...	મહુમ મહારાજ કનકસેનની નવી ગણી, મનુભાની માતા, પ્રભાતની અપરમાતા.
વનલીલા } સરલા }	...	જયમતીની સહચરીઓ.
વેલી } રંભા } રમા }	...	મનોરમાની સાહેલીઓ.
ચાતુરી	...	રાણી વસંતની એક નાયકા.

એ સીવાય, સાહેલીઓ, સીપાઇઓ, બહારવશ્રીઓ, રાજ-
ગાર પહેરગીરો, પ્રતિહારો, યોગી, ભૈરવનાથ, ભૂત, દેવદૂતો, અને
કંચનીઓ—વગેરે.

શ્રી

જયમતી.

નાટકની પ્રવેશવાર ટુંક હકીકત.

અંક પહેલો.

મંગલાચરણ—પ્રારંભમાં મૃતધાર તથા આળાઓ ઈશ્વરના ગુણા-
નુવાદ ને સતી ગુણગાન.

પ્રવેશ ૧ લો—મણિપુરના પાટવી કુમાર પ્રભાતના રાજ્ય મહાવ-
યમાં તેના મિત્રને રાજ્યના વફાદાર પટાવત સત્જનસિંહનું મિ-
ત્રના રક્ષણાર્થે આવવું પ્રભાતની સાવડી માતા વસંતે પોતાના
કુમાર મનુભાને રાજ્યગાદી મળે તેની ખાતર તેના ધુતારોભાઈ
ધુર્તસિંહની સલાહથી, એકજરના લોભી યોગી પામે, પ્રભાતને
પ્રાણ લેવા કરાવેલા કાવતરાથી સત્જનસિંહ પ્રભાતને વાઙ્કે
કરવો. રમશાનમાં અધમ યોગીની નિમેલી જગ્યાએ પ્રભાતને
આવવાની સુચના કરી સત્જનસિંહનું જવું ને મિત્ર ધર્મમાં
ફતેહમંદ થવું. પ્રભાતનું રમશાનમાં જવા સત્જનસિંહનું જવું
ને પાપીઓના પાપની પરાકાષ્ઠાથી નિસ્મય થવું.

પ્રવેશ ૨ જો—ચાતુરીનું મકાન—ધુર્તસિંહની સાથે પ્રેમથી સંકળાયેલી
ચાતુરી આતુરતાથી ધુર્તસિંહના આગમનની રાફ જોઈ રહી છે.
જીપાઈ રહેલો ધુર્તસિંહનો નોકર ધનીયો તેને ખતાવે છે. એટ-
લામાં ધુર્તસિંહ આવે છે. ચાતુરી અને ધુર્તસિંહ વસંતને વહે-
મમાં નાખવાની વાતચીત, યોગીનું આવવું, પ્રભાતનું કાસળ
કાઢવાના ચોક્કસ નિશ્ચયમાં આવવું.

પ્રવેશ ૩ એ—સ્મશાન-યોગીએ સ્મશાનમાં આવી મંત્ર સાંવના કરવી. સ્તુતના સરદારનું હાજર થવું. તેની મદદના બદલામાં મ-
ણીપુરના પાટવી કુમારનો બાળી આવવાનું યોગીએ કબુલ કરવું
સ્તુતનું ખુશ થવું. ને યોગ્ય વખતે આવવાનું કહી જવું ફરીથી
સ્તુતનું ખુશ થવું. અને પોતાના છાંટ ભૈરવનાથની પ્રાર્થના કર-
વી સ્તુતની સ્તુતિથી ભૈરવનાથનું પ્રમદ થવું, ભૈરવની આજ્ઞાથી
સજ્જનસીંહે યોગીને હાર કરવો, ભૈરવે પ્રસન્ન થઈ પ્રમાતને તેના
આજ્ઞાથી એક દૈવી ત્રિશુળ આપવું ભૈરવનું અદ્રશ્ય થવું.

ટખલો.

પ્રવેશ ૪ થો—રાજમાર્ગ સજ્જન તથા પ્રભાતનું અધર્મના સા-
માજનમાંથી દુર થવાના નિશ્ચયપર આવવું, પોતાની પ્રિયાને મ-
ળવા આતુર થએલા પ્રભાતનું પોતાના સસરાના રાજ્ય-માંડવ-
ગઢ તરફ જવા સજ્જનને જણાવવું હજુ પણ ધુર્તસીંહના કા-
વતરાથી વસંત ન ફસાય અને એટી જાય તો રાજ્યની અને
પ્રજાની આખાદી થાય તેવા વીચારથી પ્રમાતનું વસંતના મહેલ
તરફ પ્રયાણ કરવું, સજ્જનસીંહે પ્રભાત સાથે કરેલા સંકેત
પ્રમાણે માંડવગઢના રસ્તે ચલાના થવું.

પ્રવેશ ૫ મો—વસંત રાણીનો મહેલ-ધુર્તસીંહના ભરમાવવાથી
અસ્થિર મનની વસંતનું અધોર કૃત્ય ન કરાવવા માટે ભમિત
થવું, ધુર્તસીંહે યુક્તિથી પ્રમાત માટે ખોટો ભાસ વસંતના મ-
નમાં ઠસાવવો, પ્રભાતનું આવવું. ધુર્તનું ગભરાવું પ્રભાતે રાજ્ય
ઝાડીને જવા કહેવું. વસંતે કારણ પૂછવું, પ્રભાતે સ્મશાનમાં
જાનેલી ખીના જણાવવી વડીલ વગરનું ઘર સ્મશાન સમાન છે.

તે સાખીત કરી બતાવવું. નાના ભાઈ મનુભાનું તેની મામી
 ચુણવંતી સાથે આવવું, લામને કેટલું ચાલાક મનુભાનું જેતી
 જવું મામાને દિટકાર દેવો. પ્રભાતને ન જવા દેવાના મનુભાના
 કાલાવાલા એકવચની પ્રભાતે મનુભાને અલગ કરીને ચાલ્યા જવું.
 પ્રવેશ ૬ ઠા—જંગલ-સજ્જનસીંહ પોતાના મિત્ર પ્રભાતને યાદ
 કરતો યોગી વેશે જંગલમાં પ્રવેશ કરે છે. એટલામાં રાજ સમ-
 સીંહની કુંવરી મનોરમા પોતાની સખી વેલી સાથે ત્યાં યમને
 નીકળે છે. બહારવટીઆઓ તેના રથને ઘેરીને ઉભા છે મનોરમા
 અને વેલીની બચાવની કુમ સાંભળીને સજ્જનસીંહ તેની વારે
 ધાય છે, બહારવટીઆઓ નાસી જાય છે. સજ્જનસીંહ ધાયલ
 થાય છે. અને બેશુદ્ધ યમ પૃથ્વીપર પડી જાય છે. મનોરમા તથા
 વેલી તેને પાસેની ઝુંપડીમાં આગમ માટે લઈ જાય છે ને તેને
 સુવાડીને સારવાર કરે છે. તેટલામાં રામપુરથી સીપાહીઓ ગ્યાવી
 પહોંચે છે. વેલી તેમને હકીકત કહવા જાય છે. દરમ્યાન મનો-
 રમા સજ્જનની સારવાર કરે છે. અને તેનું મોઢું જોત્ત મનો-
 રમાને બ્રાન્તિ થાય છે. વ્યંમથી પરસ્પર વાર્તા થતાં મનોરમાને
 પ્રત થાય છે કે આજ સજ્જનસીંહ છે. હવે સવારે મળી, વધારે
 શંકાનું સમાધાન કરશું એમ ધારી મનોરમા સુષ જાય છે. ઘા-
 યલ થએલો યોગી, જન્નેને સુષ ગયા જાણી, પ્રીતિવાળો છતાં
 ગુદહું પડવામાં દુઃખ થશે એમ ધારી રનેહાળ સુંદરીને લાગીને
 ચાલ્યો જાય છે. . . .

પ્રવેશ ૭ મો—રાજ હમીરસીંહે જયમતિનું જીતસીંહ સાથે થએલું
 વેલીયાળ તોડી નાખવાથી, બહારવટીઓ નીકળેલા જીતસીંહનું પો-
 તાના સરદાર જેરાવર સાથે અરણ્યમાં આવવું. જયમતિને જી-

પાડી લાવવાનો જીતસીંહનો ચીચાર. જોરાવરનો તેમ ન કરવા માટે બોલ. જીતસીંહે તિરસ્કાર કરવો દરમ્યાન. તેના એક સા-
ગ્રીતે આવી જયમતી શીવ પૂજનાર્થે કુસુમ વાટિકામાં જવાના
જે એમ તેનું કહેવું જીતસીંહે જયમતિને ઉપાડીલાવવા જોરાવરને
આજ્ઞા કરવી. જોરાવરે ધનકાર કરવો. જોરાવર અને જીતસીંહ
વચ્ચે તડાતડ સત્ય નીજ જોરાવરનું ક્ષત્રિ ધર્મથી વિમુખ ન થતાં
જીતસીંહનું જોર એસાડી દેવાનું પણ લેવું.

પ્રવેશ ૮ મો—જયમતિનો ભેદ પામવા તેની પાછળ આવેલા પ્ર-
ભાતનું કુસુમ વાટિકામાં આવવું. જયમતિને સખીઓ સાથે
આવતી જોઈ પ્રભાતનું મંદિર પાછળ સંતાવું. જયમતિએ પો-
તાના પતિના મેળાપ માટે શીવની પ્રાર્થના કરવી. વસંત રતુનો
અનંદ—બહારવટીઆ જીતસીંહનું આવવું જયમતીની બહાર કરવા
જોરાવરનું પ્રગટ થવું. લાગ ન મળવાથી જીતસીંહે જતા રહેવું.
પ્રભાતનું દ્રશ્યમાન થવું. નાયક—નાયિકાનું પ્રથમ પ્રેમદર્શન સ-
ખીઓએ જયમતિને પ્રભાત પાસેથી એચીજોઈ પતિ દેવની પૂજા
કરવા સુગંધીદાર સુમનમાળા આપવી. અતિથીનો સત્કાર કરી
જતા રહેવા માટે પ્રભાતનું રીસાડું—કુંજમાં તમારા કમળની ખ-
જર કહાડવા ગઇ હતી. તેમ કહી આનંદથી સુમનની માળા
સમર્પણ કરવી. પ્રભાતનું જવા માટે તૈયાર થવું. જયમતિની
દોલગીરી. પ્રભાતે પોતાની મણી મુદ્રા જયમતીને યાદી તરીકે
આપવી. સખીઓ સાથે જતી પાછુંવાળી જોતી જયમતિનું પ્ર-
ભાત સાથે તારા મૈત્રક.

અંક બીજો.

પ્રવેશ ૧ લો—દુર્તસીંહનું મકાન—પતિ પત્નિનો દ અવિનોદ મજૂ પાન કરી મસ્ત બનેલા દુર્તનું સપ્ત જન દુર્તસીંહનું નિશ્ચામાં મનુભાને ઠાર કરવા તથા મણીપુર પાવનાખતપર પાવ ધરવા બન કવું. ગુણવંતીનું સાંભળવું. ગુણ હવાણીનું પોતાના સ્વામીને અધર્મ માર્ગમાં પ્રવૃત થતો જોઈ અમકવું. જાન તે પ્રકારે મનુભાને ઉગારવા અને પતિને જ્વર કર્મમાંથી નિવૃત્ત કરવા માટે પણ લેવું. દુર્તસીંહના વ્યસની દોસ્ત ક્રમતિલાલનું આવવું. દુર્તસીંહ રાજા થશે એમ ધારી મુખારક્યાદી આપવી. અને આ આ મુશાલીના પ્રસંગમાં ધનિકો મારફતે આતુરીને જોલાવવી. સર્વનું અમન ચમનમાં ગુલતાન બનવું.

પ્રવેશ ૨ જો—વસંત મહાલય—નિર્દોષ મનુભાના અચાવ માટે ગુણવંતીનું અગાઉથી આવા મંતાવું. દુર્તસીંહે આવી ક્રમેજા બાળક મનુભાના પ્રાણ લેવાની કાશીય કર્યાં. ગુણવંતીએ તેને અટકાવવો પતિ પત્નિનો સંવાદ—દાસી વસંત ગણીને બોલાવી લાવે છે. દુર્તસીંહ ગુણવંતીને મારવા ધસે છે. દરમ્યાન વસંત આવી પહોંચે છે. દુર્તસીંહનું અપમાન કરી કાઢી મૂકે છે. મનુભા જાગ્રત થાય છે. ગુણીયક ગુણવંતીની સલાહથી વસંતગણી પ્રભાતની તપાસ માટે માંડવગઢ તરફ સવારો સાથે મનુભાને મોકલે છે. વસંતનો અફસોસ.

પ્રવેશ ૩ જો—યોગીની (સનજનસીંહથી) જુદી પડેલી મનોરમા પોતાના મહાલયમાં યોગીની જપમાળા જપી રહી છે. તેની સાહેલીઓ તેને સમજાવે છે પણ સનજનસીંહ સીવાય અન્ય સાથે પાણી પ્રહણ નહિ કરે એમ કહી ગુસ્સે થઈ સાલી નય

છે. સમવયસ્કી સાહેલીઓની અરસપરસની હાંસી મસ્કરી.

પ્રવેશ ૪ થો—મનોરમાને પરણવા આવેલો રાયસીંહનો ગાંડો કુંવર તીકમા હળુરી સાથે ઉપાધીના ઓધવાળે છે. તોરણ જવાનો રખત નજદીક આવ્યો જાણી રાગ આવી કુંવરને જગાડી કપડાં પહેરાવવા કહે છે પણ ગાંડો હોવાથી મારે બદલે તમે જાઓ અને મને સુવા દો. એના ગાંડા શબ્દો બોલે છે. રાગ રાયસીંહ આ ઉપાધીનો દિવાન સાથે વાતચીત કરે છે. અને આ ગાંડો કુંવરને બદલે દ્રાઈ પરદેશીને પકડી લાવી પરણાવી દેવા નિશ્ચય કરી આ કામ માટે દિવાનને રવાના કરેછે.

પ્રવેશ ૫ મો—રામપુર નજીકના જંગલમાં વીચરતા યોગી (સત્જન-નસીંહ) સાથે દિવાનનો મેળાપ, દિવાન તેને પોતાને ઉતારે કંઈ જવા આગ્રહ કરે છે. પણ સત્જન માનતો નથી. જેથી દિવાન તેને ખુદી હાકલતથી વાકેફ કરે છે. રાજયોગી અવિધ્યને ધન્યવાદ આપી મનોરમા સાથે પરણવાની 'હા' પાડે છે અને દિવાન સાથે જાનને ઉતારે જાય છે.

પ્રવેશ ૬ ઠો—ધુર્તસીંહનું મકાન—વસંતરાણીએ કરેલા અપમાનથી ક્રોધિત થઈ વેરનો બદલો લેવાના વિચારમાં ધુર્તસીંહ ધનીયા મારફતે ચાતુરીને બોલાવવી—અન્ને જણાએ મણીપુર ત્યાગી, કમતિલાલને સાથે લઈ નાસી જવાની તૈયારી કરી કુપતિલાલ હામાં હા મીલાવી તૈયાર થાય છે અને ત્રણે જણા બહારગામ નાસી જાય છે.

પ્રવેશ ૭ મો—પ્રભુની કુદરતને ધન્યવાદ આપતો યોગી (સત્જન-નસીંહ) વરરાજના રૂપમાં રાયસીંહના અંતઃપુરના એક શણ-ગારેલ શયનભૂવનમાં પ્રવેશ કરેછે. દરમ્યાન સખીઓ મનોરમાને ત્યાં મૂકીને ચાલી જાય છે મનોરમા અને યોગીનું દ્રષ્ટિ મિલન

યતાં મનોરમા તેને પિછાણી જાય છે. સત્જનસીંહ પણ તેને પોતાની તમામ હકીકતથી વાકેફ કરે છે. પરંતુ રાયસીંહના હાથ-માંથી છીનવી લેવાની પોતાની શક્તિ ન હોવાથી મનોરમાને છોડી જવા કરણ વચનોથી વાતચીત કરે છે. દરમ્યાન દીવાન ખોલાવે એવી દાસી દ્વારા ખબર મળતાં ટળવળતી મનોરમાને શરીરથી અલગ કરી સત્જનસીંહ રવાના થાય છે.

પ્રવેશ ૮ મો—જનને ઉતારે રાજ રાયસીંહ તથા દીવાન પરણવા આજુબા જોગીને દૂર વિદાય કર્યા મંથંધી તેમજ કુંવરને છુપો રાખવા મંથંધી વાત કરે છે દરમ્યાન રાયસીંહનો રાજગૌર આવવાના સીપાઈ ખબર આપે છે. જેથી રાયસીંહ દિવાનને જવાબ દેવાનું કામ સોંપી અંદર ચાલ્યો જાય છે. રાજગૌર આવી દીવાન પાસે કુંવરને જોવાની માગણી કરે છે. અને જન વળાવતી વખતે વરરાજાને મોકલવા માટે વિનંતી કરે છે. પરંતુ દીવાન તે મંજુર રાખતો નથી જેથી ગૌર દિવાનની સાથે ખુદ્દા શબ્દોમાં વકરાર કરી ચાલ્યો જાય છે.

પ્રવેશ ૯ મો—રાયસીંહ રાજ મનોરમાની સખી વેલી સાથે જોગી મંથંધી વાતચીત કરે છે. દરમ્યાન ગૌર આવી ખબર આપે છે કે કુંવરને ખતાવતા નથી અને કન્યાને બ્રાત્કારે ઉપાડી જવા હામ ભીડે છે. આ ખબર સાંભળીને રાયસીંહ દીવગૌર થાય છે. અને રાજ રાયસીંહ આવો નીચ નીવડ્યો. જાણી પશ્ચાત્તાપ કરે છે. દરમ્યાન દોઢીની પ્રતિહારી પોકાર કરીને ખબર આપે છે કે જનના સીપાઈઓએ દોઢીના માણસોને ઠાર કર્યા અને અંદર ધસી આવ્યા છે. આ ખબર સાંભળીને રાયસીંહ લડવા માટે તૈયાર થાય છે સવારો સાથે દિવાન પ્રવેશ કરે છે તેની સામે વેલી અને મનોરમા યુદ્ધ કરે છે મનોરમાને હાથે દીવાનનું મુઠું ચાય

છે. પછી મનોરમા જગ્યાં વસ્ત્ર ધારણ કરી યુદ્ધમાંથી પલાયન થાય છે. ત્યારબાદ રામસીંહ અને રાવસીંહ એ બે રાજાઓ વચ્ચે ઘોર યુદ્ધ થાય છે. જેમાં રામસીંહનું મૃત્યુ થાય છે.

ટેબલો.

અંક ત્રીજો.

પ્રવેશ ૧ લો—સીંધુસદન મહેલ—સમુદ્ર તીરે આવેલા સીંધુસદન મહેલમાં જયમતિ તથા સખીઓ સામે તીરે પર્વતની ટેકરી પર પ્રભાતનું આવવું. જયમતિનું સખીઓથી તે જાણવું. નાયક નાયિકાની દ્રશ્યોદ્રશ્ય-પ્રભાત નાવડામાં બેસી સીંધુસદન મહેલમાં આવવા નીકળે છે અસ્ત યતા ચંદ્રને પોતાના પતિ આવતાં સુધી થોભવાને જયમતિ આશ્ચર્ય કરે છે દરમ્યાન બહારવટીઓ જીત-સીંહ દાવસાધી સૈન્યસહ આપા લાગે છે પ્રભાત જેશુદ્ધ થઈ નાવડામાં જાય છે. અને જીતસીંહ જયમતિને કેદ કરી લે છે.

પ્રવેશ ૨ જો—યુદ્ધમાંથી ચાલી આવેલી મનોરમા યોગીની વેશમાં નિષ્કુરાનંદના હાથમાં સપડાય છે. નિષ્કુરાનંદ તેના પર બહાતકાર ગુજરવા જતાં અચાનક સજ્જનસીંહના આપી લાગવાથી પલાયન કરી જાય છે. સજ્જન અને મનોરમાનો ફરીથી પ્રણય મિલાપ થાય છે, અને પ્રિયમિત્ર પ્રભાતની શોધમાં પતિપતિત વિદાય થાય છે.

પ્રવેશ ૩ જો—નાવડામાં જેશુદ્ધ અનેલો પ્રભાત જગૃત થતાં એક અરણ્યમાં આવે છે. અને ત્રિશ્રાન્તિ અર્થે વૃક્ષની છાયા નીચે સૂઈ જાય છે ત્યાં અજગર તેને ગળી જાય છે. દરમ્યાન સજ્જન અને મનોરમા ત્યાં શયન પસાર થતાં અજગરને ચીરી સજ્જન-સીંહ પ્રભાતને બચાવે છે. વિષ્ણુદા પહેલા સ્નેહી મિત્રાની દૈવી કૃપાથી આમે અચાનક મેળાપ થાય છે. દરમ્યાન જોરાવરસીંહ

આવી પહોંચે છે. જ્યમતિ કેદ પકડાયના સમાચાર આવે છે. જ્યેથી સર્વ જ્યમતિના બચાવ માટે ગુફા તરફ રવાના થાય છે.

પ્ર. ૪ થો—ગુફામાં જ્યમતિપર જીતસીંહનો અત્યાચાર—જ્યમતિની પવિત્રતા અને દ્રઢ નિશ્ચય પહેરેગીરના સખ્ત ગ્રપના નીચે જ્યમતિને ટાટડીમાં પૂરીને જીતસીંહ બહાર ગાય છે. પ્રભાત વગેરે આવી લાગે છે. પ્રભાત અને જ્યમતિની પ્રેમી મુલાકાત થાય છે. જીતસીંહ પાછો આવે છે. પ્રભાતને જતાંજ હિરેદાર્થ જાય છે. દરમ્યાન ધુર્તસીંહ પણ ત્યાં આવી પહોંચે છે. અને પ્રભાત સામે યુદ્ધમાં ઉતરે છે. પ્રભાત, સજ્જન, જંગવર અને ધુર્તસીંહ જીતસીંહનું દારણ યુદ્ધ-જીતસીંહનું મૃત્યુ તેમને ધુર્તસીંહ કેદ.

પ્ર. ૫ મો—જંગલ માર્ગ—સજ્જન અને મનોરમા—તથા જ્યમતિ અને પ્રભાત-હિલય દંપતિ યુગલોનો અસ્પર્શ પ્રેમ વિનાદ દરમ્યાન મોટાભાષને શોધતા મનુભાનું આવી લાગવું. મારી માગી ભાષને મણીપુર આવવા કહેવું. મનુભાની વિનંતી માન્ય રાખી સર્વનું મણીપુર તરફ રવાના થવું.

પ્ર. ૬ ઠો—ચાતુરીપર આશક અનેલો કુમતિલાલનું ધનીયાદારા મજેદાર કે.મિકે ધુર્તસીંહ કેદ પકડાયના સમાચાર જાણતાં કુમતિ અને ચાતુરીનો રંગન નાસી જવાનો નિશ્ચય—પાપીઓની પાપ ધારણાપર ધનીયાનો ઘિષ્કાર—અને નોકરી છોડીને વિદાયગીરો—ચાતુરી અને કુમતિલાલની ખુશાલી.

પ્ર. ૭ મો—રાજ્ય દરબાર—મણીપુરની રાજગાદાપર પ્રભાત-કેદી તરીકે ધુર્તસીંહ-વંશતનો અફસોસ—ગુણવતીના વિનંતીપરથી ધુર્તસીંહ બંધન મુક્ત-ધુર્તસીંહનો પશ્ચાતાપ—ગુણવતીને ધન્યવાદ—સજ્જનસીંહની સેવા બદલ તેને પ્રથમ નંબરના પરાવતની જગ્યાએ પદારોહણ, બાદ સર્વના આનંદ સાથે નાટ્યની પૂર્ણાકૃતિ.

શ્રી જયમતિ નાટકનાં.

ગાયનો.

મંગલાચરણ.

સૂત્રધાર—

૧

શ્રી વિભુ શ્રી કૃષ્ણ મોરારી,
અગમ નિગમ લીલા વિસ્તારી;
કંસ વિહારી મોરલી ધારી.....
પુરણ પરમાનંદ કંદ
અખંડ આનંદ નંદન નંદ,
ત્રિવિધ તાપ, હર અમાપ;
શ્રીધર માધવ ગીરીવર ગિરીધારી.....શ્રી.

બાળાઓ—

૨

ચાલો ગઈએ સતી સમ થઈએ,
રે લા'વો લઈએ વનિતાનો આજ;
પ્રિયતમનું રાજ, સતીનું શુભ કાજ.
શુભ થાઓ મહારાજ—(૨)...ચાલો
લઈએ સતી શુભ નામનો, લા'વો આજ રસાળ,
ભાવટ ભાગી ભૂધરા, ચૌદલોક પ્રતિપાળ;
બેડી બુદ્ધિથી તેજ જાત, ચંદ્રવિનાની રાત.
ઝુરી કરે અશ્રુપાત—ચાલો

સમજનસિંહ—

૩

આ દુનિયામાં અક્ષય સુખ સાચું છે મિત્ર,
 સદ્ મિત્રએ પ્રભુની પ્રભુતાનું ચિત્ર...આં
 આદે મિહાશ એ બે અક્ષર ખોલતાં,
 ટળે તાપ ઉભયનાં અંતર ખોલતાં;
 સાથી મિત્ર પદ પવિત્ર છે.....આં

પ્રભાત—

૪

આહા ! આશી ઘટના પ્રભુ તારી;
 મધુરી મધુરી પણ છેક નિરાળી...આહા.
 સુધાકર જેવા સંત શ્રદ્ધાળુ,
 નિશ્ચિત જપતાં નામજ તારું.....આહા.
 તો પણ તાપ ત્રિવિધે ભારી,
 બળતા દેખું હું સહુ નરનારી.....આહાં

ચાતુરી—

૫

મારા ઉરમાં આનંદની હેલી-નસેનસ રેલી (૨)
 પ્રાણ ચંપોને હું ચંબેલી—(૨)
 નાર નવેલી, પ્રેમઘેલી—(૨)—મારાં
 પ્રેમી પોપટ પ્રીતે પઢાવું—(૨)
 મનહર મારાને રીઝાવું—(૨)—મારાં

ધનીયો—

૬

જુરી જુરી સહુ ઇસકખાળ બનાવે પલમાં પાળ સહુને ઇસકખાળ
 સહુ દુનિયાંથી સંપત જાવે, ભાઈ બાપથી વેર લજાવે
 દુરાચારીની છાપે છાપી લાખોવાર લજાવો
 ધન જાયે મન જાયે તન લાળ—જુરીં

નિતીનો રસ્તો ચુકાવે, પ્રમદાની પ્રીતિ ચુકાવે
 ગદ્દા સમ અવતાર ગુમાવે ઉત્તમ સંગ અભાવે
 કરે ખાલી પખાલી સમ પતરાઈ
 ભય સ્થાનકનું ભાન ભુલાવે હુહારના લોહા સમતપે
 જગ દર્શનને મોટે મેળે નકટો કરી નચાવે
 બહુ હરાવે કરાવે હાઈ હાઈ—શુરી૦

સજ્જન—

૭

સાચાને અંતે શ્રી હરીની સહાય છે
 સાચાને પણ સદૈવ તાવે
 એ જગની નીતિ
 સકળ વિશ્વમાં અજળ દીઠી
 એ પ્રભુની રીતિ— સાચાને૦

મનુભા—

૮

ભાઈ મેલી મુજને ના જશે
 મારા રંક તણા રખવાળ, કોણ કરશે મારી બહાર-મેલી૦
 સગાં સંબંધી હાય ભલે પણ બેડી નહિં જડશે
 કયાંઈ પણ બેડી નહિં જડશે.
 ભાઈ ભાઈ કહી જીભ અમારી કંટક થઈ પડશે
 ભાઈનું બહાલ ન વિસરશે—મેલી૦
 પ્રભાત—રાખ ભડંસો વિશ્વંભરનો શ્રદ્ધાથી ફળશે.
 ભાઈ સૌ શ્રદ્ધાથી ફળશે
 જગના દાતા સદૈવ તારું રક્ષણ એ કરશે
 ભાઈ શ્રી હરી સાડું કરશે—મેલી૦

મનોરમા—

૬

પ્રિતીની ક્યારીમાં પરદેશી ત્યાગી શું ?
 જાગી જાત જાગી યોગી, રાગી થયો ત્યાગી શું ?
 દેખીને દીલ માડું આજે લોભાય છે
 આનંદના ઉમળકાની છાજો ઉભરાય છે—પ્રિતીની
 વસંત વિકાસી જાલા, સમીર કુકાય છે.

પેત્રી—તારો છે સદાનો શાળી, શાને ભૂલ ખાય છે—પ્રિ.

શાજનસીંહ—

૧૦

મને હારી મારી મોહિની—જાઉં જાલીમ ખની
 સ્નેહ છતાં તને છેડું છું સ્યામારે
 વખત પડી વિછોડની— મનોહારી
 કરજે નહિં તું કલેશથી કામારે
 દિનપર દ્રષ્ટિ ટોડની— મનોહારી

જેશવર—

૧૧

નવ શોભે ક્ષત્રી તનને ખોલે આવી વાણ
 છોડીદે શુમાન, કહ્યું માડું માન
 ખોટા કાવાદાવા થકી રણમાં રજણશે;
 કામી કુણુદિ કરમાં કરમાં

જીતસીંહ—માન સુકી હજી માન નહિં તો રવડશે
 વીણુ મોતે તું મરશે મરશે—શોભે

જેશવર—લેખ લલાટે લખ્યો નહિં કોઈ કરશે,
 સત્યતા આખર તરશે—તરશે શોભે

પ્રભાત—

૧૨

પ્રિય કયાં મળશે મૃગનયની

મૃદુચાલ હંસા ગમનિ.....પ્રિય૦

કમળ કળી કરી રાત રઝળતી જળહળે જ્યોત હૃદયની
તેજ કમળપર ગાય પંખીડાં બ્રહ્મ લીલા ભૂધરની...પ્રિય૦

જયમતિ—

૧૩

રૂડી પુષ્પ પરાગે બહેકતી—પુલવાડી છે (૨)

જળ સિંચતા વનમાળી છે—કુલવાડી છે (૨)

હરિયાળી નવ પદ્મવવાળી ઓઢી લીલી સાડી છે

સજની રજની શરદ પુનમશી ખીલી શી રૂપાળી છે—રૂડી.

સખીઓ—પૂર્વ પુન્ય પ્રભાતથી પ્રેમ પેદા થાય છે.

પ્રેમ પ્રભા નવ રંગથી ચુંદડીઓ લીંબાય છે—રૂડી.

જયમતિ—સખીઓ—

૧૪

એને જુલે વસંત—(૨)

વાટ જુએ છે રૂતુ રાજની.

રસ ભોગી વિહારી રસ રાજની.....એને

મલિકા વિંટળાઈને નમી નમી જોલાં ખાય

શોભા નિરખો વસંતની ખીલ્યાં કુસુમ સુહાય—

ખીલી ખીલી સીંચે મધુર પ્યારે,

નજરે નિહાળી મુરતી,

વીલી વીલી થતી સુકુમારે—

વનમાં પપૈયા ઝુરતી.

શયન સુની વિહારી થયા કુર કુર

કાંઈ બાણી નવ દાઝ—(૨)—વાટ૦

સખીઓ—

૧૫

દિવ્ય દર્શન દીધાં દુરવાટમાં, દેવ ચાલો અમારી સાથમાં
તમે પરદુઃખ ભંજન છે પરમાર્થ દેવ.....ચાલો.

ઓચિંતા પધાર્યા હરી વિપત્તિને વામીયાં

જીવન આધાર સંત શાન્તિને પામીયાં

પુરા પ્રવીણ છે પુરૂષાર્થમાં દેવ.....ચાલો.

પ્રભાત—ઉમિકા ઉરની આ રમણી હૃદયે ધરે.

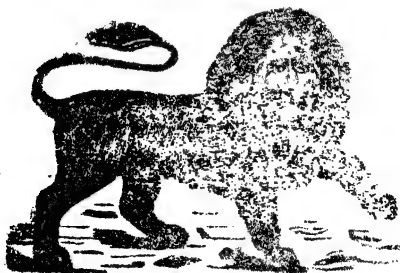
જયમતિ—પામી પ્રસંગ પ્રાણ આનંદથી પરવરે.

સખીઓ—હા, હવે જાણ્યું

જયમતિ—વારૂ, ઠીક

સખીઓ—કરી ઠીક, તજી ગીક નયન મીચે તું રીદ

વારે વારે જીવે છે શું સ્વાર્થમાં દેવ.....ચાલો.

અંક બીજો.

ધુર્તશ્રીહ—

૧૬

થાઉ ભાગ્યશાળી ભારી, સર્વને સંહારી, રાજ્ય કંઠ નિરધાર
 પેસાની પાજ નનસમાજ, કરશે મારા કાજ.
 જઈ છેતરી છત્તુ, નવ ખીક ફેધ ધરૂં
 દીલ ખુશ થઈ ફરૂં, છોડી કુળ માન લાજ—પેસાં
 અસ શક્ત સાથ લઈ પાય તખ્તપર ધરી, સ્વાર્થ સિદ્ધને વરી
 જમાવું અજબ બહાર— પેસાં.

આતુરી—

૧૭

જાગી પ્રેમ જ્યોત જાગી, જહાલા જાગીરે
 જાગી ઝટ ઉઘથી હઠીલી બાજા જાગીરે
 વૃક્ષની વેલી, મેલી અકેલી
 પૂછેછે બાળ ભોળા, કયાં છે વનમાળી,
 ધરી વિનવે વર ચરાણુ ધરાણુ પર— જાગીં.

વસંત—

૧૮

વિશ્વાસે કુટાતા જગજન વિશ્વાસે ન રહેશે કોઈને
 જ્યાં ત્યાં ખટપટીઆ ફાવી જતા અંતે રહેશે રોઈને
 પીયરીયાં પણ એવાં પાકે, ભાઈ ખડેનનું નખોદ તાકે,
 અધર્મનાં ઘટ ફુટી જશે પાપી રહેશે જોઈને—વિશ્વાસેં
 સ્વાર્થમાં સૌ જાયે તણાયું, હાએ હા ભણી ગાય છે ગાયું
 પ્રપંચીઓ પુત્ર પરતાશે આખર આંસુ લોહીને—વિશ્વાસે.

મનોરમા—

૧૯

મમ વલ્લભ વર્ષા આવી (૨)
 તનહા મનહાની વિરહી જનનાં, કરે સાફ વિભુતિ સજગાવી—મમ.

ધન ગરજે લરજે મુજ તન હું ચપળા તન રક્ત કરે લાવી-મમ.
 હૃદય ધીરજ નાતા રહ્યા જોગી જોગી બની મુજને લરમાવી-મમ.
 હવે આવી મજો અલખેલા અમને હૃદયમાં રહેમ જરા લાવી-મમ
 રમા—

૨૦

હું ચાલું લયકતી ચાલરે—ગજ ગમની (૩)

ઝોડે બાહુ લાલ વિશાળરે હંસાગમની—(૩)

નયન તણે નખરે નચવું છું નાથને

સખીઓ—નાની શું પરખે પ્રેમીના પાઠને

રંમા— હું તો બધુંયે પરખું છું

સખીઓ—પેખી પ્રિયતમ પ્યાર, તું ગઈ ખુબ ચળી—(૩) હું

સજજનસીંહ—

૨૧

દિનની દયા દિલધાર દયાળુ દિનની દયા દિલધાર

દુઃખીયાની કુર બહાર—

શોધી વળ્યેઃ ગીરી જેખી ગુફાઓ

મળી નહિ મિત્રની ભાળ—

દયાળુ

પ્રાણ સમા પ્રિય જન વીણ લાગે

આ સંસાર અસાર—

દયાળુ

ચાતુરી—

૨૨

કિસકી અદાસે તેને જલવા દિખાકે મારા, (૨)

હાજર મેં હો ચુકી હું શીર કચું બનાકે મારા—કિસકી.

આંખોમેં તેરે બલીમ, છુરી છુપી હુઈ હૈ

છુરી લગાકે મારા (૨)..... કિસકી.

બુલબુલ કે ચાર તે ને, ગુલમેં છુપાકે મારા

ખંજર લગાકે મારા (૨)..... કિસકી.

સંગજન—

૨૩

શ્રી જયત પતિયે તુજ કૃતિ અતિ ચમત્કારી

નહીં પહોંચે મતિ જરી મહારી—શ્રી.૦

અમર પુરૂષ વરવાને આવ્યો તેને કયાં અવિચારી

વરને બદલ વિતરાગી વરાવ્યો, તુજ પર જાઉં બલિહારી—શ્રી

સખીઓ—

૨૪

સખી ચારી પ્રાણથી ખ્યારી તું સુખકારી,

શીખ અમારી, ઉરમાં ધારી, રીઝાવીલે જટ રાજ—સખી

પ્રાણ પતિને ધરી રતિ પા પ્રેમનું પાણીરે,

ચાલ, ચાલ, ચાલ, ચાલ,

ચાલ રસીલી, ચાલ હસિલી, આનંદ ઘેલી,

મદ છકેલી, છેલ છળીલી, ઉભી અકેલી શું આજ—સખી

મનોરમા—

૨૫

જોયા જોયા જોગીરાજ છલીલા, શાને જમાવી આ ભૂલથી,

ખોટાં ખોટાં નામ આપી છળીલી, શાને પીડી દુઃખ શુળથી

સજ્જન—ખ્યારી રસીલી હસીલી છળીલી સાચો તારો ખ્યાર

મં લખ્યો

અંદરમાં રાખી રહીતી છળીલી, એથી મને તેજ ઓળખ્યો

મનોરમા—જોવા ખરો પ્રેમ મારો છળીલા, બેઠા ભલે રનેહ સાચવી

ભારે માયામાં જમાવી છળીલા, છળથી રમ્યા છેલ રાજવી

સજ્જન—

૨૬

તજ તારી સ્ત્રી હઠ રાજબાણા હૃદય જવાળ શમાવી છે

પ્રેમ દીપક પરસ્પરનો પળ ભરે બુઝાવી દે

રહે ધીરધારી ખ્યારી મારી હરી હિતકારી ખંડે

લાજ રાખે લક્ષ્મીવર એ શોકને તું કર પરો

મનોરમા—મુકી મુજને નહિં બાઓ (૨)

સજ્જન—ગુણી ગોરી ન ગભરાઓ, સમય સમજી તમે બાઓ
મુકી મુજને

મનોરમા—ચિતડાના ચાર રાજ, મોહિની લગાડી રાજ

હયા દાસી પરે લાવો, મુકી મુજને

સજ્જન—કમળા કાન્ત કરુણા કરશે, ફરીથી આપણને મેળવશે

નાથ નમેરા ન થાઓ—મુકી મુજને

સખીઓ—

૨૭

જા જાને અલી વરઘેલી પ્રિયતમ સંગમાં રાહિલી (૨)

છાની છાની શુંજે કરતાં શાને લાજતી મઢવેલી (૨)

રસિકા રસબસ થાઓ

જયમતિ—શાને મને બનાવો (૨)

સખીઓ—રસિયાને જઈ રીઝાવો, પાવો પ્રેમરસ વેલી (૨)

જા જાને

હા. હવે અમે તો જઈશું શુંજે ગીતડાં અલખેલી. (૨)

જા જાને

અંક ત્રીજો.

નયમતિ—

૨૮

ચંદ્ર જરી જતાં જતાં તો આપુ થોભ
મારે હેડે જુલાવું તને ફુલડે વધાવું, (૨)

જરા થોભ—ચંદ્ર૦

કોઈ કોઈની બેલડીઓ તૂટી જશે (૩)

કોઈના રાસ અધુરા રહી જશે

બહુ માની જરા થોભ—ચંદ્ર૦

મનોરમા—

૨૯

હંસા તારે તો જવાનું પેલે ધામરે, જ્યાં સ્વર્ગિય કિડા રાજતી
દેવને દાનવ સરવે બુલારે ભમે છે હંસા,

પણ ન પહોંચે કોની હામરે, જ્યાં દેવી બાલા નાચતી-હંસા૦
પ્રેમી થઈ તપાસે મળશે, અમૃત સરોવર હંસા

જેનો કાંઠો રામ નામરે જ્યાં અનુપમ પરીઓ નાચતી-હંસા.

મનોરમા—

૩૦

રહે દુર, રહે દુર, રહે દુરરે રહે દુર,

એ અસુર નથા કુર, ખોશે તુર પાપી પુર, અનીતિ ભરી ઉર

જાશે નામ જરીર ઉડી આકને તુર,

ધારી હરીને હબુર દુષ્ટતાથીરે દુર,

નીચ થામાં નિષ્કુર—રહે દુર

નિષ્કુરા-તું વિચાર કર પ્યાર, ખ્યાર દીવદાર મને કર ભરથાર

મનોરમા—

પરનારીથી પ્યાર ચાહે કરવા ગમાર

નિહુર—મારમાં નેણુમાર, હું બન્યો છું લાચાર,

મનોરમા—પાપી તુજને ધિછાર.....રહે દુર.

સજ્જન—

૩૧

જગમાં સુમિત્રની જોડી, ભારી, અંધ તણી એ

આધારી—જગમાં

મિત્રધર્મ એ નાવ તરવાનું,

દ્વાર છે સ્વર્ગે જવાનું—જગમાં

જર જીવ જોખન સૌ દુર થાશે

મિત્રતા કદી નહિં ભાશે—જગમાં

જયમતિ—

૩૨

ઠહાલા બિહારી વીના જીવતર સુનું આ,

લાગે અકાફું આ, જીવતર ખાફું,

ગમે ના રાજ્ય સુનું આ—બિહારી

ઘટે ન કરવું આવું વિલાસી વિયોગી થાવું

પ્રિયતમ કૃણ આવું હૃદય દાન દીધાનું આ—બિહારી

જયમતિ—

૩૩

આ હીણુ લાગી બાળા પ્રણમે પિયુજી મારા,

ઠગી થાય દઈ ઠગારા, પટકી આ દિનદારા—

મીઠા ચૌવનના લોગી વિલાસી જોઈ અંતરમાં કાંઈ કાંઈ

થાય છે

દેવી કુસુમે પ્રિય કાન્તને વધાવવાનું આતુર પ્રવાસી મન

રહાય છે.

પ્રભાત—સુખદ સાર, પ્રિય હૃદય ધાર

જયમતિ—આં.....શરણુ બાળ તારા—આં

મનોરમા—

૩૪

મંજુલ મનોરમ કુંજ નિકુંજમાં કાન્ત કમળ વિકસાવે
સજ્જન-તું ધીમી (૨) ડગલર બાળ સુકોમળ શરમાવે શરમાવે
મનોરમા-પરિમલ વાળો પુષ્પ હાર આ પહેરાવું ભગવાન

ગણી અંતરની ઓળખાણુ પ્રાણુ આ સ્વીકારો સન્માન
સજ્જન—સ્વર્ગ સુંદરી દિવ્ય અનુપમ અધર સુધારસ પાવે
રસ પાવે.....મંજુલ

આતુરી—

૩૫

ફાલ્યો ફુલી ફાલ્યો જોબન તણો ક્યારો
વાહ ધન્ય સફળ થયો જન્મારો—ફાલ્યો
નિત્ય નવોઢા નાર હું ચારો નવિન કડું
પોંડ ગીની નોટથી ખીરસાં ભરછક ભરું

સૌથી અમારો પંથ ન્યારો—ફાલ્યો
નયન કટારી મારી, ચારનો શિકાર કરું,
પ્રેમી વિના નહિં કોઈની પરવા ધરું;
સૌથી અમારો પંથ ન્યારો—ફાલ્યો

ઉન્નત—

૩૬

Again, again, again & again
અગેઈન, અગેઈન, અગેઈન એન્ડ અગેઈન

I want to be single again

આઈ વૈન ટુ બી સીંગલ અગેઇન

When I was single my pocket did gingle

જેન આઈ વૈઝ સીંગલ માય પોકેટ ડીડ જીંગલ

I want to be single again.

આઈ વોન્ટ ટુ બી સીંગલ અગેઇન

I married a wife then (2)

આઈ મેરીડ એ વાઇફ થેન (૨)

I married a wife for the pleasure of life

આઈ મેરીડ એ વાઇફ ફોર ધી પ્લેઝર ઓફ લાઇફ

Yet I want to be single again

(યેટ) આઈ વોન્ટ ટુ બી સીંગલ અગેઇન

સર્વ—

૩૭

આનંદના અબ્ધિમાં નાહ્યા

આનંદ મંગલ જયજયકાર

પ્રેમતણા પરિમલથી પામ્યા,

પ્રેમતણી પ્રભુતાનો સાર

દંપતિ મિત્રતણું સંમેલન

થયું પ્રેમે તર્યા સંસાર

જન મંડળમાં પ્રેમ પ્રકાશી

પડો પ્રેમતણા પોખાર—આનંદનાં

સમાપ્ત.

જાહેર ખખર.

અમારી કંપનીના નીચલા નાટકોનાં ગાયનોની ચોપડીઓ
જ્યાં અમારો સુકામ હશે ત્યાંથી નીચલી કિંમતે રોકડેથી
મંગાવ્યાથી મળશે.

ચોપડીનું નામ.

કિંમત.

વિશ્વમંગળ ઉર્ફે સુરદાસ.....	૦—૨—૦
શ્રી ભક્તિવિજય	૦—૨—૦
સુરેખા હરણ	૦—૨—૦
નાગર ભક્ત.....	૦—૨—૦
નીલમ માણેક.....	૦—૨—૦
મનહર-મેના	૦—૨—૦
યોગકન્યા	૦—૨—૦
મહાવેતા-કાદમ્બરી.....	૦—૨—૦
રજની-ચંદ્ર	૦—૨—૦
કાલરે શમશીર.....	૦—૨—૦
શ્રી જયમતી.....	૦—૨—૦
માતૃપીતૃ ભક્ત પુંડરીક.....	૦—૨—૦
ઉર્વશી-પુરુરવા	૦—૨—૦
હાથલપદમણી	૦—૨—૦
જેસલતોરલ.....	૦—૨—૦
બીરબલ બાદશાહ.....	૦—૨—૦
ચંદ્ર પ્રભા	૦—૨—૦
પ્રવીણસાગર.....	૦—૨—૦
કનક-કેશરી.....	૦—૨—૦
પીપાભગત	૦—૨—૦
રાજલીલા	૦—૨—૦

